

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/476/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415204477
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415204477.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanej Z. štátnej občanke Slovenskej republiky, právne zastúpenej Z. o zaplatenie 3.559,66 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 438,57 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 438,57 eur od 3. 7. 2012 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 2.093,61 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.093,61 eur od 1. 5. 2015 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 90,-eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 25. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 25. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

V. Žalobcovi sa **v r a c i a** súdny poplatok za žalobu vo výške 19,80 eur a to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 11. 6. 2015 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 3.559,66 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 3. 7. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 5. 4. 2011 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 4.996,80 eur s tým, že pôžičku mala splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 104,10 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaná na vrátenie pôžičky zaplatila iba sumu 1.006,39 eur a keďže porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 23. 6. 2012 ju pôvodný žalobca vyzval listom - predžalobnou upomienkou k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, pričom žalovaná dlžné splátky neuhradila a jej dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 3.559,66 eur.

Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

Uznesením zo dňa 14. 12. 2015 č.k.10C/476/2015-20 súd vyhovel návrhu obchodnej spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154 na zmenu účastníka konania na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania z pôvodného žalobcu na túto obchodnú spoločnosť a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 1. 2016 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. (ďalej len „žalobca“).

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalobca, právny zástupca žalobcu ani žalovaná napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 23. 5. 2016 ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že súhlasí aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Neúčast' žalovanej ospravedlnila jej právna zástupkyňa s tým, že žalovaná je dlhodobo práceneschopná, avšak pojednávanie odročiť nežiada a súhlasí s tým, aby prebehlo v jej neprítomnosti. V súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak súd vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy, keďže títo sa na pojednávanie napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili a o jeho odročenie nežiadali.

Pred začatím pojednávania žalobca písomným podaním zo dňa 23. 5. 2016 súdu oznámil, že v časti o zaplatenie sumy 438,57 eur predstavujúcej poplatky a zmluvnú pokutu v zmysle prehľadu splátok a úhrad, ako aj príslušenstva z tejto sumy berie svoju žalobu späť a žiada aby súd rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 3.121,09 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.121,09 eur od 3. 7. 2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 96 O.s.p.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie, postupujúc podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatií žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3.121,09 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.121,09 eur od 3. 7. 2012 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Stanovisko žalovanej na pojednávaní zastúpenej právnu zástupkyňou k žalobe bolo také, že je pravdou, že žalovaná uzatvorila dňa 5. 4. 2011 so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 3.100,- eur s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 29,03 % a priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 20,04 % z ktorej doposiaľ uhradila len časť istiny vo výške 1.006,39 eur. Podľa žalovanej je ale tento spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve nie sú obsiahnuté náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a), d), i), l) a z) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto veriteľovi patrí len nárok na zaplatenie sumy 2.093,61 eur ako rozdielu sumy žalovanej poskytnutej, t.j. 3.100,- eur a sumy 1.006,39 eur ktorú už žalovaná uhradila. Žalovaná poukazovala tiež na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a tvrdiac, že v zmluve dohodnutá úroková sadzba 29,03 % predstavuje takmer dvojnásobok priemernej ročnej úrokovej miery, ktorá podľa bankovej úrokovej štatistiky Národnej banky Slovenska

bola v apríli 2011 vo výške 15,15 % uviedla, že zmluvu v časti dohodnutej odplaty považuje za neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka pre rozpor tohto dojednania s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Žalovaná uviedla, že je podnikateľkou, avšak úver nebol braný na podnikanie, ale na osobnú spotrebu, údaje o podnikaní sú v zmluve uvedené len ako informácie o zdroji príjmu žalovanej, ktorá peniaze potrebovala z dôvodu zdravotných problémov syna v dôsledku ktorých jej príjem v tom čase nestačil na krytie nákladov na domácnosť, preto si zobrala úver. Žalovaná cestou právnej zástupkyne požiadala o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach vo výške 90,- eur mesačne splatných vždy k 25. dňu v mesiaci, čo odôvodňovala tým, že je dlhodobo práceneschopná a nemá príjem a zdroje z ktorých by mohla jednorázovo uhradiť svoj dlh.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vyjadrení účastníkov, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to listinou Žiadosť a Zmluva o poskytnutí pôžičky číslo XXXXXXX (ďalej len „zmluva“) spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami predloženými žalobcom, obsahom žalovanej adresovaného listu označeného ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 23. 6. 2012 s doručenkou, obsahom Prehľadu splátok a úhrad k zmluve číslo XXXXXXX, obsahom fotokópie Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1. 10. 2015 s pripojenou identifikáciou postúpenej pohľadávky, obsahom žalovanou predloženého potvrdenia o práceneschopnosti trvajúcej od 23. 7. 2015 a ňou predložených úrokových mier úverov- nové obchody za obdobie 1/2009 až 5/2013, a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu písomnej „Žiadosti a Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky“ číslo XXXXXXX súd zistil, že na základe žiadosti žalovanej obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 uzavrela s ňou dňa 5. 4. 2011 v K. C. písomnú zmluvu označenú ako zmluva o poskytnutí pôžičky. Z tejto vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 3.100,- eur. Žalovaná mala poskytnutý úver podľa zmluvy splatiť 48 mesačnými splátkami vo výške 104,10 eur, pričom v zmluve je uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa sú 1.896,80 eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 29,03 % a ročná úroková sadzba 29,03 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená úhrada poštovou poukážkou.

Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou z ktorých vyplýva, že žalovaná uhradila na vrátenie úveru len sumu 1.006,39 eur, čo žalovaná pred súdom potvrdila s tým, že po podaní žaloby nebolo hradené nič. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanej bola vyúčtovaná k zaplateniu titulom „pokuty“ suma vo výške spolu 486,83 eur. Žalobca potom, čo žalobu vzal späť, zostatok uplatneného nároku vo výške 3.121,09 eur vo svojom písomnom podaní zo dňa 23. 5. 2016 špecifikoval tak, že tento pozostáva zo sumy 659,21 eur rovnajúcej sa nezaplatenej časti splátky úveru číslo 10 vo výške 34,61 eur a nezaplateným splátkam číslo 11 až 16 splatným dňa 20. 3. 2012, 20. 4. 2012, 20. 5. 2012, 20. 6. 2012, 20. 7. 2012 a 20. 8. 2012 vo výške 6 x 104,10 eur a z dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 2.461,88 eur, ktorá predstavuje zostatok len „čistej“ istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky, teda úverovú istinu splátok od v poradí 17-tej splátky až do pôvodne dojednanej 48-tej splátky splatnej dňa 20. 4. 2015.

Žalobca tvrdil, že uvedené, žalovanou neuhradené nároky z úverovej zmluvy boli mu pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. v priebehu súdneho konania postúpené zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1. 10. 2015.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovanou je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalobca (dodávateľ), nesúci dôkazné bremeno o prípadnom nespotebiteľskom charaktere právneho vzťahu nepreukázal ani netvrdil, žeby žalovaná, ktorá v čase uzavretia zmluvy bola podnikateľkou podnikajúcou na základe živnostenského oprávnenia, čo je uvedené aj v časti zmluvy obsahujúcej údaj o jej zamestnaní a finančnej situácii úver čerpana na podnikanie. Tvrdenie žalovanej, že o úver žiadala a bol jej poskytnutý na krytie potrieb domácnosti nebolo ničím spochybnené, navyše zo zmluvy, z jej koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery vyplýva, že sa malo jednoznačne jednať o spotrebiteľský úver a ako taký ho vyhodnotil aj súd. V tomto prípade sa podľa názoru súdu jednalo o spotrebiteľskú zmluvu, kde žalovaná vystupovala ako fyzická osoba - spotrebiteľ a peňažné prostriedky jej boli poskytnuté nie na výkon podnikania. V danom prípade súd je toho názoru,

že podnikanie je v zmluve označené iba ako oblasť zdroja príjmov žalovanej (označené je v časti zmluvy o zamestnaní klienta a finančnej situácii) a so samotným úverovým vzťahom nesúvisí. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - Consumer Finance Holding, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy účastníkmi (5. 4. 2011) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 tohto zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> ,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> , ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> ,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> , r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> ,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení /§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka/.

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovanou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 3.100,- eur, pričom žalovaná na úhradu nárokov z tejto zmluvy doposiaľ zaplatila len sumu 1.006,39 eur, čo táto sama potvrdila. Žalobca tvrdí, že neuspokojené tak ostali nároky špecifikované v žalobe a v jej doplnení zo dňa 23. 5. 2016. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške sumy reálne poskytnutej žalovanej, t.j. 3.100,-eur. A keďže z tejto sumy žalovaná doposiaľ uhradila len časť vo výške 1.006,39 eur, za dôvodnú súd žalobu uznal v rozsahu zaplataenia rozdielu poskytnutej a uhradenej sumy, t.j. v časti zaplataenia istiny 2.093,61 eur (3.100,- eur - 1.006,39 eur) a úroku z omeškania z tejto sumy, avšak na rozdiel od žalobcu súd za preukázaný začiatok omeškania žalovanej so zaplataením nevrátenej úverovej istiny považuje až deň 1. 5. 2015.

Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (5. 4. 2011), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy č. XXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve nie je v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počte splátok uvedený správny údaj o výške, počte a termínoch splácania úrokov a iných poplatkov. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami.

Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia teda v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok a musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje nakoľko zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky - 104,10 eur avšak bez akejkoľvek jej špecifikácie, pričom zmluva absolútne nikde neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok.

Ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť malým písmom písané, rozsiahle, individuálne nevyjednané všeobecné obchodné podmienky k zmluve či iná osobitná listina. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. a)) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné či iné podmienky, alebo osobitnú listinu, i keď ani žiadna taká súdu predložená nebola. Keďže tieto náležitosti musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že účastníci termíny splatnosti splátok dohodnú ústne, či osobitne, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť zapravená priamo v písomnej zmluve.

Súd si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že uvedený záver plne podporuje aj doterajšia judikatúra. V tejto súvislosti preto súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“

V zmluve je len jedna suma mesačnej splátky 104,10 eur. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Ďalej je tam počet splátok - 48, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky. Navyiac ani v bode 6 Všeobecných obchodných podmienok k zmluve o pôžičke označenom ako „Podmienky splácania“ tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tam len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach. Z uvedeného však nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. V zmluve navyše vôbec nie je uvedený dátum prvej splátky ani poslednej splátky ani termín splatnosti jednotlivých splátok. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú podľa textu zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou v čl. 6 bod 6.1 je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo vo všeobecných obchodných podmienkach. V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo podmienkach a/alebo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom

mesiaci a v bode 6.4 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v Zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Žalobca v podaní zo dňa 23. 5. 2016 uviedol, že splatnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. Nič také ale v zmluve uvedené nie je, a ani z textu všeobecných obchodných podmienok nie je možné zistiť presný termín splátok (je uvedené do 20. dňa v mesiaci, takže z tohto textu vyplýva, že to mohlo byť kedykoľvek od 1. do 20. dňa v mesiaci). Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky. Z týchto dôvodov má súd za to, že zmluva neobsahuje ani presný údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko údaj 04/2015 ktorý je tam uvedený nie je zrozumiteľným a určitým termínom konečnej splatnosti. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm.f) Zákona), niet pochýb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V tu posudzovanej zmluve ale absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 48 splátok a 48 mesiacov. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods. 2 písm. f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín. Takýto údaj ale v zmluve absentuje, navyše keďže chýba aj údaj o splatnosti jednotlivých splátok, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o termíne konečnej splatnosti však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

Súd sa pri svojej činnosti v prípadoch zmlúv obdobných tej v tu posudzovanej veci často stretáva s argumentom, že k určeniu, že takáto zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne obe tam uvedené podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Súd však nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne a že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru stačí absencia ktorejkoľvek z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Napriek vo všeobecnosti „kumulatívne“ významu spojky „a“ by sa v podmienkach daného zákonného ustanovenia iný výklad priečil logike, lebo je ťažké predstaviť si reálny príklad, kedy by zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) ZoSÚ a súčasne nemala písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórnych náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku „a“) by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 1. 1. 2013 (uskutočnenou zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

Logickým (ale s poukazom na dôvodovú správu k spomínanej novele aj teleologickým) výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu údaje o termínoch splatnosti splátok, či termíne konečnej splatnosti úveru by mali byť komplikovane vyvodzované a sú doslova skryté v texte všeobecných podmienok kde navyše nie sú vyjadrené určitým a zrozumiteľným spôsobom, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, veriteľovi vzniklo právo iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú žalovanej reálne poskytol. Žalobca predloženou zmluvou a predloženým prehľadom splátok a úhrad preukázal, že žalovanej bola reálne poskytnutá suma 3.100,- eur. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenia žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy žalovaná doposiaľ uhradila len sumu 1.006,39 eur, ako to vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad, čo sama žalovaná potvrdila. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu úverovej istiny vo výške 2.093,61 eur.

Žalobca predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1. 10. 2015 spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky preukázal, že pohľadávka voči žalovanej z predmetnej úverovej zmluvy bola mu spolu s príslušenstvom odplatne postúpená. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú

aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny. Keďže žalovaná suma 2.093,61 eur do dňa podania žaloby neuhradila a neurobila tak ani do vyhlásenia rozsudku, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 2.093,61 eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V prevyšujúcej časti požadovanej istiny súd žalobu zamietol.

Žalobca v žalobe po jej čiastočnom späťvzati uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 9 % ročne zo sumy 3.121,09 eur s tým, že úrok z omeškania požaduje odo dňa 3. 7. 2012.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013). V danom prípade záväzkový vzťah účastníkov vznikol pred 1. 2. 2013 (keďže zmluva bola uzavretá 5. 4. 2011), preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá tu bola vo výške 0,05 % (ku dňu 1. 5. 2015, ktorý súd ustálil ako prvý deň omeškania žalovanej).

Žalobca, vychádzajúc z tvrdení v žalobe určil začiatok omeškania žalovanej od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 3. 7. 2012 na základe toho, že listinou označenou ako „Predžalobná upomienka“ (čl. 5 spisu) zo dňa 23. 6. 2012 adresovanou žalovanej ju pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy číslo 6091174 v dôsledku omeškania s úhradou jej záväzkov najneskôr do 3 dní od doručenia tejto upomienky, ktorá podľa doručenia na čl.6 spisu bola žalovanou prevzatá dňa 29. 6. 2012.

Súd však tvrdenie žalobcu o vzniku povinnosti žalovanej celú sumu úveru zaplatiť mu v zmysle „predžalobnej upomienky“ zo dňa 23. 6. 2012 najneskôr do dňa 2. 7. 2012 s následným vznikom omeškania žalovanej dňa 3. 7. 2012 v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti považuje za nepreukázané.

Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd musí skonštatovať, že žalobca nepreukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Predovšetkým nebolo preukázané ani splnenie základnej podmienky pre takýto postup, a to existencia platnej dohody o práve veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, tak ako ju vyžaduje § 565 Občianskeho zákonníka na ktorý jeho ust. § 53 ods. 9 v tejto súvislosti odkazuje. V zmluve ani vo všeobecných obchodných podmienkach sa takáto dohoda nenachádza. V článku 12 Všeobecných obchodných podmienok označenom ako „Skončenie zmluvy“ je len uvedené, že klient ako aj spoločnosť sú oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu, avšak

toto ustanovenie priamo odporuje § 14 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré právo vypovedať zmluvu o spotrebiteľskom úvere spája len so zmluvou o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú, čo nebol tento prípad. Ani samotná „predžalobná upomienka“ neuvádza na základe ktorého konkrétneho zmluvného dojednanie je žiadané predčasné zaplatenie celého úveru, je tam len uvedené že okamžitá úhrada všetkých splátok jednorázovo sa žiada „v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy“. Avšak ako už bolo uvedené, v žalobcom predloženej zmluve ani vo Všeobecných obchodných podmienkach sa nenachádza dojednanie, že veriteľ môže žiadať splatenie celého úveru pre omeškanie so zaplatením niektorej splátky. Nebolo tiež preukázané, žeby veriteľ súčasne upozornil spotrebiteľa (žalovanú) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Žalobca nežiadal úrok z omeškania z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, ktorý ako bolo uvedené v zmluve ani nie je uvedený, ale žiadal úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni keď v zmysle jeho názoru vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť celú dlžnú sumu jednorázovo. Keďže v zmluve ako už bolo uvedené chýba údaj o termíne splatnosti jednotlivých splátok, ani súd nemohol priznať úrok z omeškania za čas po 3. 7. 2012 odo dňa po dni splatnosti splátok úveru, ale mohol ho priznať až od 1. 5. 2015, lebo podľa zmluvy celý úver mal byť žalovanou vrátený najneskôr v mesiaci apríl 2015, čo pri neuvedení presného termínu (dátumu) konečnej splatnosti znamená, že nepochybný preukázaný deň kedy najneskôr mala byť žalovanou celá úverová istina žalobcovi uhradená bol posledný aprílový deň roku 2015. Keďže v tejto lehote suma 2.093,61 eur na ktorú veriteľovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaná odo dňa 1. 5. 2015 preukázateľne je v omeškaní so zaplatením tejto sumy. Sadzbou úroku z omeškania určenou podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je tu sadzba 8,05 % ročne. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná odo dňa 1. 5. 2015 je v omeškaní so zaplatením celej nevrátenej úverovej istiny 2.093,61 eur a jej omeškanie trvá, pričom s postúpenou pohľadávkou zo zákona (§ 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka) prešlo na žalobcu aj jej príslušenstvo, čo sú aj úroky z omeškania, uložil jej súd spolu so sumou 2.093,61 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.093,61 eur od 1. 5. 2015 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaná nemohla dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu 2.093,61 eur súd žalobu zamietol a z dôvodov už uvedených zamietol ju aj v časti úroku z omeškania požadovaného za čas pred 1. 5. 2015 a nad sadzbu 8,05 % ročne.

Súd, využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanej s prihliadnutím na jej pomery, keď táto podľa predloženého potvrdenia o práceneschopnosti (čl. 55 spisu) je od 23. 7. 2015 nepretržite práceneschopná, výšku dlžnej sumy, ako aj skutočnosť, že žaloba bola dôvodná len v časti platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majú za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami vyjadrenými v § 1 O.s.p. pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane zročnosť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ i porovnanie, aký dopad by malo nevyhovenie žiadosti o splátku vo výroku o splatnosti na žalovanú vzhľadom na jej možnosti a pomery v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto žiadosti na pomery žalobcu ako obchodnej spoločnosti hromadne vymáhajúcej postúpené pohľadávky, čo je súdu známe z jeho činnosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo v časti vyhovené, v časti bola zamietnutá, v časti bolo konanie zastavené nie pre správanie žalovanej po podaní žaloby, ale procesným zavinením žalobcu (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.) čo je treba prirátat k jeho neúspechu, teda tak žalobca ako i žalovaná boli v časti úspešní, v časti neúspešní, pričom pomer ich úspechu a neúspechu je cca pol na pol. Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.), pričom za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úroky z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004). Vychádzajúc z uvedeného výsledku konania a pomeru úspechu účastníkov súd v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 213,50 eur zodpovedajúci základu 3.559,66 eur, teda pôvodne žalovanej istine. Pred prvým pojednávaním žalobca písomným podaním zo dňa 23.

5. 2016 súdu oznámil, že v časti o zaplatenie sumy 438,57 eur a úroku z omeškania z nej berie svoju žalobu späť, čím mu vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu, a tak súd v poslednom výroku rozsudku rozhodol o vrátení časti tohto poplatku

Podľa § 7 ods. 7 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Keďže žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie sumy 438,57 eur s príslušenstvom vzatá späť pred prvým pojednávaním, pričom sume predmetu konania, ktorá ostala čiastočným späťvzatím žaloby nedotknutá (3.121,09 eur s prísl.) zodpovedá súdny poplatok 187,- eur, v zmysle citovaných zákonných ustanovení sa žalobcovi vracia pomerná časť ním zaplateného súdneho poplatku za žalobu prevyšujúca sumu 187,- eur, čo po krátení o 6,70 eur v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 19,80 eur.

V zmysle ust. § 11 ods. 6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK ktorým je Slovenská pošta, a.s.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).